

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20Co/152/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8716205894
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8716205894.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členov senátu JUDr. Petra Straku a JUDr. Viery Kandrikovej v právnej veci: žalobcov: 1/ J. Y., Q.. XX.X.XXXX, U. R. - Y. Y., J. XXXX/XX a 2/ J. Y., Q.. XX.X.XXXX, U. R. - Y. Y., J. XXXX/XX, obaja zast. AK -JUDr. Igor Šofranko so sídlom Svidník, Sov. hrdinov 163/66 proti žalovanému: Slovenská sporiteľňa, a.s. so sídlom Bratislava, Tomášikova 48, zast. Advokátska kancelária Mária Grochová a partneri, s.r.o. so sídlom Košice, Bočná 10, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.268,73 Eur s prísl., o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 18C/85/2016 - 188 zo dňa 7.6.2018 takto

rozhodol:

- I. Odmieťa sa odvolanie voči výroku o zamietnutí žaloby.
- II. Mení sa rozsudok vo výroku II. o náhrade trov konania tak, že žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.
- III. Stranám sporu sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

V odôvodnení rozhodnutia okrem iného uviedol, že posúdil žalobu ako nedôvodnú a neopodstatnenú, nakoľko sa stotožnil s tvrdeniami žalovaného, že nejde o absenciu náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súd poukazuje na rozhodnutie NS SR 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.2.2018. Súd aj ďalej dospel k záveru, že nárok nie je premlčaný s poukazom na § 107 ods. 1, 2 Obč. zákonníka.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 262 CSP a § 255 ods. 1 CSP vzhľadom na úspech žalovaného a priznal mu náhradu trov konania voči žalobcom, ktorí sú povinní plniť spoločne a nerozdielne v rozsahu 100 %.

2. Proti tomuto rozsudku čo do výroku o náhrade trov konania podali včas odvolanie žalobcovia dôvodiac aplikáciu § 257 CSP, keď nemohli vedieť o tom, že nastane zmena z ustálenej rozhodovacej praxi súdov, a že vo februári 2018 bude vydané rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Cdo/146/2017. Navrhli, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Podaním zo dňa 27.6.2018 podali žalobcovia odvolanie aj proti zamietavému výroku rozsudku a navrhli, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov proti výroku o

trovách konania je dôvodné, ale ich odvolanie proti výroku vo veci samej je potrebné odmietnuť ako oneskorené podanie.

5. Podľa § 386 písm. a) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene.

6. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že právnenému zástupcovi žalobcov bol napadnutý rozsudok doručený dňa 11.6.2018 (č.l. 194 spisu) a zákonná 15 - dňová lehota na podanie odvolania začala plynúť dňa 12.6.2018. Posledným dňom na podanie odvolania bol utorok 26.6.2018. Odvolanie vo veci samej proti zamietavému výroku bolo podané na poštovú prepravu dňa 27.6.2018. V Elektronickom súdnom spise sa elektronicky podané odvolanie nenachádza.

Žiadosť o odpustenie zmeškania lehoty podaná nebola.

Včasnosť podania odvolania nemožno vyvodzovať ani zo skutočnosti, že proti výroku o trovách konania bolo odvolanie podané včas, nakoľko podľa ust. § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Písomné vyhotovenie rozsudku doručené odvolateľom obsahuje správne poučenie o tom, že proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia.

7. Na základe uvedeného odvolací súd preto v súlade s ust. § 386 písm. a) CSP odmietol odvolanie proti zamietavému výroku ako oneskorene podané.

8. Účelom ustanovenia § 257 CSP je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania.

9. Podanou žalobou sa žalobcovia domáhali vydania bezdôvodného obohatenia z dôvodu, že pre absenciu náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) Zákona č. 129/2010 Z.z. sa úver poskytnutý žalobcom zo strany žalovaného považuje za bezúčinný a bez poplatkov.

10. Ako správne uviedli žalobcovia, v čase podania žaloby bola rozhodovacia prax súdov v otázke náležitosti spotrebiteľských úverových zmlúv podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) Zákona č. 129/2010 Z.z., t.j. uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, pomerne jednotná a súdy vyžadovali členenie splátky na splátku istiny, úrokov a iných poplatkov.

Odlíšny názor vyjadril Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí č.k. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.2.2018.

Krajský súd v Prešove však v tejto otázke v konaní č. 22Co/20/2018 položil Súdnemu dvoru Európskej únie, okrem iného, aj tieto prejudiciálne otázky v znení:

„... 1.C V tejto súvislosti je otázka Súdnemu dvoru Európskej únie zameraná na výklad újinného práva pri používaní nepriameho účinku smerníc. Berúc zreteľ na masívnu aplikačnú prax súdov, ktorou sa spotrebiteľom v minulosti uznalo v zákone č.129/2010 Z. z. právo na špecifikáciu splátky podľa istiny, úrokov a poplatkov sa kladie otázka:

či princíp právnej istoty pri napĺňaní nepriameho účinku smernice v horizontálnych vzťahoch medzi jednotlivcami s cieľom dosiahnuť plný účinok smernice použitím všetkých výkladových metód a celého právneho poriadku v spore zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej pred 1. májom 2018 neumožňuje súdu privodiť také rozhodnutie, ktoré je čo do účinkov rovnocenné so zmenou zákona zo strany zákonodarcu, ktorú zákonodarca prijal na vykonanie rozsudku C-42/15 od 1.mája 2018?

Ďalšie otázky súd kladie pre prípad, že odpoveď na otázku pod 1.C je taká, že princíp právnej istoty pri napĺňaní nepriameho účinku smernice v horizontálnych vzťahoch medzi jednotlivcami s cieľom dosiahnuť plný účinok smernice umožňuje súdu rozhodnutie čo do účinkov rovnocenné so zmenou zákona zo strany zákonodarcu, ktoré prijal na vykonanie rozsudku C-42/15 od 1.mája 2018 a teda či v takomto prípade :

2. má sa rozsudok Súdnemu dvoru Európskej únie vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia c/a Klára Bíróová z 09.11.2016 a Smernica 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS vykladať tak, že Súdny dvor Európskej únie rozhodol, že Smernica

2008/48/ES neumožňuje vnútroštátnu legislatívnu úpravu o špecifikácii splátok úveru nielen v rozsahu amortizačnej tabuľky, ale akýmkoľvek iným zákonným vyjadrením výšky, počtu a frekvencie splácania istiny spotrebiteľského úveru?

3. Či sa má rozsudok Súdneho dvora Európskej únie na rozdiel od istiny tentokrát pri úrokoch a poplatkoch vykladať tak, že rozsudok rieši aj otázku, či je nad rámec smernice predpis členského štátu stanovujúci právo spotrebiteľov na náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere o výške, počte a termínoch splácania úrokov a poplatkov. Ak sa rozsudok týka aj úrokov a poplatkov, potom či je nad rámec smernice 2008/48/ES v spojení s jej čl. 10ods.2 písm. j/ aj iné legislatívne vyjadrenie spôsobu splácania úrokov a poplatkov, než je splácanie vyjadrené amortizačnou tabuľkou?“

11. Odvolací súd sa nestotožňuje s názorom, že Zákon č. 129/2010 Z.z. nevyžadoval uvedenie výšky splátok istiny, splátok úrokov a splátok iných poplatkov a odkláňa sa od právneho názoru vysloveného v rozhodnutí č.k. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.2.2018, ako to už napokon vyslovil aj vo viacerých svojich rozhodnutiach (napr. č.k. 20Co/76/2017 zo dňa.27.3.2018, 19Co/37/2018 zo dňa 15.11.2018, 2Co/63/2018 zo dňa 14.11.2018, 3Co/140/2018 zo dňa 13.11.2018, 22Co/88/2018 zo dňa 13.11.2018). Odvolací súd má za to, že podaná žaloba bola dôvodná a rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej nepovažuje za vecne správne. Ak by odvolanie žalobcov proti zamietavému výroku bolo podané včas, boli by vzhľadom na názor odvolacieho súdu v otázke členenia splátok, úspešní. Nie je spravodlivé, aby v dôsledku vecne nesprávneho rozhodnutia vo veci samej, ktoré bolo oneskorene napadnuté odvolaním, strana sporu, ktorá inak mala mať vo veci úspech, bola povinná nahradiť trovy konania protistrane.

12. Uvedené okolnosti odvolací súd považuje za dôvody hodné osobitného zreteľa, preto rozsudok vo výroku o náhrade trov konania zmenil (§ 388 CSP) a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

13. V odvolacom konaní neboli žalobcovia úspešní. Naopak fakticky plne úspešný bol žalovaný, ktorému vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP). Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný bol v odvolacom konaní pasívny, k odvolaniu sa nevyjadril, náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnil, a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

14. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).